

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 03461-10/2012-ERÚ

V Jihlavě dne 1. srpna 2012

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti Central Energy, s.r.o., se sídlem Prostějovská 14/63, 751 24 Přerov, Přerov II. - Předmostí, IČ: 278 20 114 (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 17. května 2012 pod č. j.: 03461-6/2012-ERÚ (sp. zn.: KO-3461/2012-ERÚ), kterým Energetický regulační úřad uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 350 000 Kč a náhradu nákladů řízení 1 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 11a odst. 1 energetického zákona jako držitel licence na obchod s elektřinou nesplnil povinnost uveřejnit změny cen za dodávku elektřiny pro domácnosti a podnikající fyzické osoby způsobem umožňující dálkový přístup nejpozději 30 dnů přede dnem jejich účinnosti, když změny cen za dodávku elektřiny účinné od 1. ledna 2012 zveřejnil až 8. prosince 2011 a změny cen za dodávku plynu účinné od 19. prosince 2011 zveřejnil 23. listopadu 2011, jsem podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodla takto:

Rozklad společnosti Central Energy, s.r.o., se sídlem Prostějovská 14/63, 751 24 Přerov, Přerov II - Předmostí, IČ: 278 20 114, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 17. května 2012 pod č. j.: 03461-6/2012-ERÚ (sp. zn. KO-03461/2012-ERÚ), zamítám a napadené rozhodnutí potvrzuji.

O d ů v o d n ě n í:

Energetický regulační úřad (dále též „Úřad“) zaslal dne 16. prosince 2011 účastníkovi řízení jako držiteli licence na obchod s elektřinou a obchod s plynem žádost podle § 15a energetického zákona, jejímž předmětem bylo poskytnutí podkladů prokazujících splnění povinnosti stanovené v § 11a odst. 1 energetického zákona.

Z podkladů zaslanych účastníkem řízení Energetický regulační úřad zjistil, že ceníky za dodávky elektřiny účinné od 1. ledna 2012 byly zveřejněny dne 8. prosince 2011 a ceníky za dodávky plynu účinné od 19. prosince 2011 byly zveřejněny 23. listopadu 2011. Na základě předložených informací Energetický regulační úřad dne 17. dubna 2012 oznámil účastníkovi zahájení správního řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. d) energetického zákona.

Účastník řízení uvedl, že uveřejňuje ceny v přímé časové návaznosti na změny cen ostatních subjektů na trhu a to automaticky bez jakéhokoliv prodlení, neboť garantuje úsporu

50 Kč za MWh plynu oproti cenám ostatních subjektů na trhu. Účastník řízení uznal, že ohledně cen pro domácnosti a podnikající fyzické osoby došlo na jeho straně k prodlení, avšak zákazníci byli o změnách telefonicky informováni.

Rozhodnutím pod č. j.: 03461-6/2012-ERÚ ze dne 17. května 2012 Energetický regulační úřad uložil účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. d) energetického zákona, kterého se dopustil porušením povinnosti stanovené v § 11a odst. 1 energetického zákona, pokutu ve výši 350 000 Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Energetický regulační úřad ve svém rozhodnutí uvedl, že lhůta podle § 11a odst. 1 energetického zákona je primárně lhůtou pro seznámení se s novou cenou, jejím smyslem je poskytnutí zákazníkům dostatečného prostoru minimálně 30 dnů pro seznámení se s provedenými změnami, aby se mohli svobodně a kvalifikovaně rozhodnout, zda setrvávají ve smluvním vztahu s dodavatelem. V daném případě není sporu o tom, že účastník řízení třicetidenní lhůtu stanovenou § 11a odst. 1 energetického zákona nedodržel u zveřejnění změny ceny elektřiny a ani u zveřejnění změny cen plynu.

Ze strany účastníka řízení nebyly ve smyslu § 91d odst. 1 energetického zákona prokázány skutečnosti svědčící o tom, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil a Energetický regulační úřad učinil proto závěr, že účastník řízení za správní delikt odpovídá, přičemž jeho odpovědnost je objektivní. Energetický regulační úřad uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 350 000 Kč, tj. v dolním pásmu sazby podle § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona. Při stanovení výše pokuty Úřad především zohlednil, o kolik dnů byla lhůta ze strany účastníka řízení nedodržena, a z tohoto hlediska posoudil jednání účastníka jako závažné. Jako polehčující okolnost Energetický regulační úřad zohlednil, že se jednalo o první plnění povinnosti podle § 11a odst. 1 energetického zákona ze strany účastníka řízení. Energetický regulační úřad dále zohlednil i skutečnost, že jednání účastníka řízení zasáhlo pouze malou část trhu. Z údajů poskytnutých účastníkem řízení vyplynulo, že v roce 2010 dosáhl z licencované činnosti tržeb ve výši [REDAKCE] Kč a hospodářského výsledku [REDAKCE] Kč, protože ukládaná sankce není ve vztahu k účastníkovi řízení likvidační.

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu pod č. j.: 03461-6/2012-ERÚ ze dne 17. května 2012 podal účastník řízení dne 31. května 2012 rozklad. Účastník řízení připouští, že mohlo z jeho strany dojít k porušení zákona, nicméně pouze v případě, že se porušení zákona dopustily i společnosti RWE Energie, a.s., a Pražská plynárenská, a.s., neboť účastník řízení uveřejňuje ceny v přímé časové návaznosti na změny v jejich cenících. S ohledem na postavení těchto společností na trhu účastník řízení nepředpokládal porušení § 11a odst. 1 energetického zákona z jejich strany a jednalo se tedy o porušení zákona neúmyslné, nesměřující k poškození práv zákazníků. Účastník řízení považuje uloženou pokutu za nepřiměřenou, neboť Energetický regulační úřad přihlédl pouze k přitěžujícím okolnostem. Pokud Energetický regulační úřad posoudil prodlení v řádu dnů jako významnou přitěžující okolnost, není podle názoru účastníka řízení zřejmé, jak by Úřad postupoval v situaci, kdy by držitel licence změnu ceníků nezveřejnil vůbec. Účastník řízení také označuje za diskriminační a nespravedlivé, pokud Úřad nezahájil správní řízení s jinými držiteli licence, kteří také zveřejnili změnu ceníků po uplynutí lhůty. Při stanovení výše pokuty dle názoru účastníka řízení Energetický regulační úřad nezohlednil snahu účastníka řízení pochybení napravit. Výše uložené pokuty pak nebyla správním orgánem ani řádně odůvodněna. Na základě těchto skutečností účastník řízení navrhuje, aby předsedkyně Energetického regulačního úřadu napadené rozhodnutí zrušila a vrátila věc k novému projednání.

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3

správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise o podaném rozkladu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Účastník řízení v podaném rozkladu nezpochybňuje, že se správního deliktu dopustil, ale jeho argumentace se týká okolností spáchání správního deliktu a výše uložené sankce. Je tedy třeba předně vycházet ze skutečnosti, že ve správním řízení bylo jednání účastníka řízení bez pochybností prokázáno. Podle § 11a odst. 1 energetického zákona držitel licence na výrobu elektřiny, výrobu plynu, obchod s elektřinou nebo obchod s plynem je povinen uveřejňovat způsobem umožňujícím dálkový přístup uplatňované podmínky dodávek plynu a ceny za dodávku plynu pro domácnosti a podnikající fyzické osoby s roční spotřebou plynu do 630 MWh, podmínky dodávek elektřiny a ceny za dodávku elektřiny pro domácnosti nebo podnikající fyzické osoby odebírající elektřinu z hladiny nízkého napětí. Změny cen za dodávku elektřiny nebo plynu nebo změny jiných podmínek dodávek elektřiny nebo plynu je držitel licence povinen uveřejnit nejpozději 30 dnů přede dnem jejich účinnosti. V případě změny ceníků účinné od 1. ledna 2012 zveřejnil účastník řízení ceníky 8. prosince 2011 (tj. v průběhu 24. dne před účinností změny cen), v případě změny ceníků účinné od 19. prosince 2011 ceník zveřejnil 23. listopadu 2011 (tj. v průběhu 26. dne před účinností změny cen) a nepochybně tak porušil zákon, který ukládá uveřejnit nejpozději 30 dnů přede dnem jejich účinnosti, a to nikoliv v řádu hodin, ale celých dnů, což při třicetidenní lhůtě Energetický regulační úřad správně vyhodnotil jako závažné porušení zákona.

Podle § 91d odst. 1 energetického zákona právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila. Účastník řízení se zejména v řízení bránil tím, že zveřejnil změny ceníků v návaznosti na jejich zveřejnění jinými licencovanými subjekty na energetickém trhu.

K tomu je třeba uvést, že odpovědnost právnických osob nebo podnikajících fyzických osob za správní delikty je svou povahou odpovědností objektivní. Jestliže je odpovědnost za určitý delikt objektivní, pak se jedná o odpovědnost za následek, tj. bez ohledu na zavinění. Znamená to také, že otázka zavinění se vůbec nezkoumá. Zkoumá se zejména naplnění obligatorních znaků objektivní stránky v dané věci dotčené skutkové podstaty, kterými jsou jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. V uvedeném případě je tedy předpokladem deliktní odpovědnosti účastníka řízení protiprávní činnost, resp. nečinnost, v jejímž důsledku účastník řízení porušil ustanovení § 11a odst. 1 energetického zákona. Tvrzení účastníka řízení, že se porušení zákona dopustil neúmyslně tak nemohou vliv na posouzení jeho deliktní odpovědnosti. V daném případě nebylo sporu o tom, že účastník řízení porušil svou zákonnou povinnost a jeho tvrzení ohledně důvodů či okolností uvedeného jednání by byla relevantní pouze za předpokladu, že by ve smyslu § 91d odst. 1 energetického zákona účastník řízení prokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil. Pokud však účastník řízení zveřejňoval změny cen v přímé návaznosti na jejich zveřejnění 3. subjekty, svědčí to nepochybně o tom, že ve smyslu § 91d odst. 1 energetického zákona nepostupoval, ale naopak se bez ohledu na ustanovení zákona spoléhal na to, že se protiprávního jednání nedopustí. Účastník řízení jako držitel licence na obchod s elektřinou a licence na obchod s plynem byl adresátem povinnosti stanovené § 11a odst. 1 energetického zákona a měl tak povinnost ji dodržet bez ohledu na chování jiných subjektů na trhu, neboť sám musí být osobou dostatečně kvalifikovanou k zajištění dodržování povinností plynoucích

mu z energetického zákona. Odpovědnost za správní delikt je z povahy individuální a posuzování případné protiprávnosti jednání jiných subjektů nemohlo být předmětem tohoto správního řízení.

V této souvislosti dodávám, že Energetický regulační úřad zahájil správní řízení se všemi licencovanými subjekty, u nichž na základě předložených podkladů nabyt důvodného podezření z porušení § 11a odst. 1 energetického zákona. Postup Energetického regulačního úřadu tak nelze označovat jako diskriminační či nespravedlivý, jak činí účastník řízení.

Přestože se ztotožňuji se závěry Energetického regulačního úřadu ohledně odpovědnosti účastníka řízení za správní delikt vyjádřenými v napadeném rozhodnutí, považuji však za potřebné uvést, že Energetický regulační úřad posoudil ne zcela přesně smysl a účel aplikovaného ustanovení, když nedostatečně rozlišil účel ustanovení § 11a odst. 1 a § 11a odst. 3 energetického zákona. Tento nedostatek ovšem nemá vliv na správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí.

Ustanovení § 11a odst. 1 energetického zákona stanoví pro vybrané držitele licence povinnost zveřejňovat změny cen elektřiny a plynu nebo změny jiných podmínek dodávek elektřiny a plynu. Práva zákazníka stanoví § 11a odst. 3 energetického zákona a to rozdílně v závislosti na tom, zda držitel licence oznámí zákazníkovi zvýšení ceny nebo změnu jiných smluvních podmínek nejpozději 30 dnů přede dnem jejich účinnosti a současně zákazníka poučí o jeho právu na odstoupení od smlouvy, nebo nikoliv. Zaměňovat smysl ustanovení § 11a odst. 1 a § 11a odst. 3 energetického zákona nelze již z toho důvodu, že uveřejnění způsobem umožňující dálkový přístup ve smyslu § 11a odst. 1 není totožné s oznámením ve smyslu § 11a odst. 3 energetického zákona, které musí být z povahy věci adresné a individuálně určené konkrétnímu zákazníkovi a obsahující poučení zákazníka o jeho právech. Ustanovení § 11a odst. 1 energetického zákona stanoví veřejnoprávní povinnost, která nemá bezprostřední dopad do soukromoprávního vztahu mezi dodavatelem a zákazníkem. Primární smysl a účel ustanovení § 11a odst. 1 energetického zákona tedy nelze zaměňovat s účelem § 11a odst. 3 energetického zákona a lze ho spatřovat spíše než v ochraně práv zákazníků v nastavení pravidel hospodářské soutěže v energetice takovým způsobem, aby byli všichni držitelé licence na výrobu elektřiny nebo plynu a na obchod s elektřinou nebo plynem povinni zveřejňovat změny cen nejpozději do určitého časového okamžiku, a tak nikdo z nich nemohl získat výhodu tím, že by určoval ceny na základě znalosti cen svých konkurentů. Pokud jsou na ustanovení § 11a odst. 1 energetického zákona vázána některá práva zákazníka, jde zejména o poskytnutí prostoru zákazníkovi k porovnání cen jednotlivých dodavatelů a rozhodnutí se pro změnu dodavatele, ustanovení však nemá bezprostřední dopad do aktuálního smluvního vztahu tak jako § 11a odst. 3 energetického zákona.

Z tohoto hlediska je o to závažnější jednání účastníka řízení, který sám uvádí, že změny cen zveřejňuje až v návaznosti na zveřejnění cen ze strany ostatních držitelů licence. Jednání účastníka řízení tak zcela popírá smysl ustanovení § 11a odst. 1 energetického zákona a účastník řízení získal neoprávněnou výhodu oproti ostatním držitelům licence, kteří zveřejnili změny cen v souladu se zákonem.

Ohledně výše uložené pokuty, kterou účastník řízení považuje za nepřiměřenou, se ztotožňuji s odůvodněním Energetického regulačního úřadu. Podle § 91d odst. 2 energetického zákona se při stanovení výše pokuty právnické osobě přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za kterých byl spáchán. Energetický regulační úřad uložil pokutu s ohledem na zásady pro ukládání sankcí tak, aby naplňovala represivní i preventivní funkci sankce. Je

přítom třeba vycházet z toho, že pokuta byla především s ohledem na skutečnosti, že šlo o první plnění nově stanovené povinnosti ze strany účastníka řízení a jeho jednání zasáhlo pouze velmi omezenou část trhu, uložena na samé dolní hranici zákonné sazby, která podle § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona činí až 15 000 000 Kč. Jako přitěžující okolnost však Energetický regulační úřad musel zohlednit, že povinnost nebyla splněna o podstatný časový úsek vymezené lhůty. Vzhledem k charakteru předmětného správního deliktu, jak byl vymezen výše, je vyloučeno, aby účastník řízení jeho následky sám dobrovolně odstranil a projevil tak účinnou lítost, jak v bodě 5 podaného rozkladu uvádí, neboť porušení povinnosti spočívající v prodlení účastníka řízení se zveřejněním ceníků nepředstavuje porušení zákona, jehož následky by mohly být následně odstraněny, zejména vzhledem k ostatním účastníkům trhu. Naopak je třeba vzít v úvahu, že i z vyjádření účastníka ohledně čekání na zveřejnění cen dalšími subjekty na trhu vyplývá účelovost jeho jednání. S přihlédnutím k hospodářským výsledkům a tržbám z licencované činnosti Energetický regulační úřad též posoudil, zda pokuta v uložené výši není pro účastníka řízení likvidační a dospěl k závěru, že nikoliv, přičemž ani účastník řízení v rozkladu neuvádí opak. Tvrzení účastníka řízení, že Energetický regulační úřad nezohlednil, zda se účastník řízení nějakého správního deliktu dopustil v minulosti, není pravdivé, neboť z posledního odstavce na str. 6 napadeného rozhodnutí je zjevné, že Energetický regulační úřad uvedenou skutečnost vzal za jedno z kritérií při určení výše pokuty.

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem jako odvolací správní orgán, vzhledem k výše uvedenému, proto dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy, konkrétně s energetickým zákonem. Energetický regulační úřad řádně zjistil skutkový stav věci a napadené rozhodnutí rovněž splňuje požadavky kladené § 68 správního řádu na podobu správního rozhodnutí. Podle § 68 odst. 3 byly uvedeny důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Z těchto důvodů rozklad navrhovatele zamítám a napadené rozhodnutí potvrzuji.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

- Otisk úředního razítka -

Ing. Alena Vitásková v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

Central Energy, s.r.o.

